

Ποιοι είμαστε

Σ αυτό το έντυπο γράφουμε εργαζόμενοι και άνεργοι κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα: οικοδόμοι, εργάτες στη βιομηχανία, εργαζόμενοι στις υπηρεσίες, εργαζόμενοι που δουλεύουν με επισφαλείς συνθήκες εργασίας και από το δημόσιο.

Όλοι όσοι βιώνουμε στο πετσί μας τις νέες εργασιακές σχέσεις που μας επέβαλαν με το μνημόνιο και με αφορμή την καπιταλιστική κρίση.

Προερχόμαστε στην ουσία από 3 γενιές που η κάθε μια έδωσε τη δική της μάχη από την περίοδο 80-85 στα εργοστάσια και στις οικοδομές, στην περίοδο 90 που είχε ηττηθεί το εργατικό κίνημα και συγκρούστηκε με πολλούς τρόπους και σε εργασιακούς χώρους και η γενιά που βγήκε από τα δεκεμβριανά του 2008 μέσα σε ακόμα πιο οξυμένες συνθήκες.

Μέσα από τις τωρινές δυσκολίες φαίνεται από μικρά και μεγάλα βήματα στους χώρους δουλειάς ότι γεννιούνται καινούργιες δυνατότητες και προοπτικές. Έτσι, νοιώθουμε την ανάγκη, καταρχήν, να μαθαίνουμε για τα όσα συμβαίνουν μέσα στους χώρους δουλειάς.

Να μεταφέρουμε την εμπειρία μας γιατί κατανοούμε ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πάνω κάτω τα ίδια.

Να ενημερώνουμε για όποιες κινητοποιήσεις γίνονται μέσα στους χώρους που περνάμε στα ψιλά γράμματα.

Να εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας σε κάθε αγώνα και σε κάθε πρόβλημα των εργαζομένων που γνωρίζουμε.

Να καταθέτουμε την άποψη μας για κάθε ζήτημα που μας αφορά γιατί πιστεύουμε ότι έχουμε πολλά να πούμε για να τα μάθουν όλοι.

Να οργανώσουμε την πάλη μας μέσα στους χώρους δουλειάς εκεί που καθημερινά βιώνουμε την εκμετάλλευση.

Κόκκινη γραμμή
Εργατική σύσκεψη

ergatikostypos@yahoo.gr

505 ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 30 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΕΥΡΩ ΑΥΞΗΣΑΝ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ 20 % ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ 6ΕΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΠΑΛΗ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ

ΑΙΣΘΗΣΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΩΝ ΠΛΟΥΣΙΩΝ, ΤΗΣ WEALTH-X. ΟΠΩΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ Η DEUTSCHE WELLE, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΑΥΤΗΝ,

(συνεχεια στη σελίδα 12)



ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

ΚΑΘΕ ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ

Η καταργηση της κυριακατικης αργιας στο εμποριο ανοιγει το δρομο και για την καταργηση της, σε ολους τους κλαδους και εναντια σε ολους τους εργαζομενους. Απο παλια οι εργαζομενοι του εμποριου ηταν το "πειραματοζωο" για καθε νεα εργασιακη σχεση. Ετσι ξεκινησε το ωρομισθιο, οι συμβασεις ορισμενου χρονου, τα σπαστα ωραρια και απλωνονταν και σε αλλους κλαδους

(συνέχεια στη σελίδα 9)

Περιεχόμενα

σελ.2-3 ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ

σελ.4-5 κρυφοί πελάτες

σελ.6-7 δικαστικές αποφάσεις υπέρ εργαζομενων

σελ.8-9 τι ισχύει για την εργασία την Κυριακή

σελ.10-11 Ποτέ την Κυριακή

σελ.12 505 Ελληνες πλούτισαν μεσα στην κρίση

σελ.13 ΚΩΤΣΟΒΟΛΟΣ

σελ.14-15 ΠΛΕΞΑΚΟ

σελ.16 απλήρωτοι αφίσες

ΣΩΜΑΤΕΙΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗΝ "PRAKTIKER" ΕΛΛΑΣ

(ανακοίνωση του επιχειρησιακού σωματείου προς τους εργαζόμενους)

Συναδέλφισσες, Συναδέλφιοι

μισθών. Ετσι διατηρεί τα κέρδη της και διευκολύνεται σε μελλοντικά επιχειρηματικά πλάνα, αφού το κόστος προσωπικού θα είναι μικρό κάτι ιδιαίτερα βολικό για τις κινήσεις της επιχείρησης. Ο συνάδελφός μας, Στέφανος Βαλαβάνης, στο κατάστημα του Αιγάλεω, ήταν ένας από τους εργαζόμενους που υπέκυψαν στις πιέσεις της εταιρείας και υπέγραψε ατομική σύμβαση.

Η εταιρεία μη αρκούμενη σε αυτό και

μιώσεις για τα μεγαλοστελέχη της, που εγκαταλείπουν το καράβι άρον-άρον. Γιατί άραγε; Μήπως γνωρίζουν κάτι σημαντικό;

Και ποιος ο λόγος της μείωσης 7% σε όλους τους εργαζόμενους της εταιρείας, τάχα για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτόνομα.

Όταν δαπανούν χιλιάδες ευρώ σε εξώδικα σε όσους από εμάς δεν υπογράψαμε τις τροποποιητικές μας συμβάσεις. Για τους δικαστικούς επιμελητές έχουν χρήματα;

Όλα αυτά τα ερωτήματα πρέπει να απασχολήσουν όλους τους εργαζόμενους στην Praktiker.

Οδηγός μας και η πανηγυρική αθώωση των συναδέλφων μας που η εταιρεία τους έσερνε επί 3 χρόνια στα δικαστήρια, επειδή συμμετείχαν σε απεργιακή συγκέντρωση του σωματείου μας στο κατάστημα του Ταύρου.

Τώρα που οι εταιρείες, οι τράπεζες και οι κυβερνήσεις δεν μπορούν πια να πουλάνε ψεύτικες ελπίδες για να μας κρατάν υποταγμένους,

επιστρατεύουν ότι τους απέμεινε:

τον τρόπο της ανεργίας, τα δικαστήρια και την αστυνομία (παράδειγμα οι τελευταίες απεργίες του Σωματείου μας με παρουσία ισχυρών αστυνομικών δυνάμεων).

Η μόνη μας απάντηση σε αυτούς που μπροστά στο βωμό της κερδοφορίας και της «ανάπτυξης» στέλνουν τους εργαζόμενους στον τάφο είναι ο οργανωμένος αγώνας μέσα από το σωματείο μας.

Ελάχιστο χρέος όλων μας απέναντι στο συνάδελφο Στέφανο και τόσους άλλους ανώνυμους συνανθρώπους μας είναι με τον αγώνα μας να μην αφήσουμε να ξανασυμβούν παρόμοια περιστατικά.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΕΝ. ΓΡ/ΑΣ

Γ.ΤΣΕΚΟΥΡΑΣ

Κ. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ



Τα τελευταία χρόνια η ελληνική κοινωνία δέχεται τεράστιες πιέσεις με τις μειώσεις μισθών, τη στέρηση βασικών εργατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, το φόβο της ανεργίας και τον εξευτελισμό της ανθρώπινης αξιοπρέπειας.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα όσα συμβαίνουν στην Praktiker Hellas, με αποκορύφωμα τα τελευταία γεγονότα στο κατάστημα του Αιγάλεω, που δείχνουν με το χειρότερο τρόπο που μπορεί να οδηγηθεί ο καθένας μας.

Η εταιρεία Praktiker όλο το προηγούμενο διάστημα έχει εξαπολύσει πόλεμο ενάντια στους εργαζόμενούς της.

Πάνω από 350 απολύσεις τα 3 τελευταία χρόνια, γραπτές επιπλήξεις για ασήμαντους λόγους και εντατικοποίηση της εργασίας συνθέτουν ένα εφιαλτικό σκηνικό για όλους εμάς, που με τη δουλειά μας έχουμε οδηγήσει την εταιρεία σε υψηλή κερδοφορία ακόμα και μέσα στην καρδιά της κρίσης.

Προετοιμάστηκε έτσι το έδαφος για να μπορέσει η εταιρεία να υποβάλει το προσωπικό της στη διαδικασία υπογραφής ατομικών συμβάσεων με μειώσεις

βασίζομενη σε κάποιες θολές κατηγορίες περί κλοπής, εξανάγκασε το συνάδελφο σε παραίτηση.

Μια τακτική που η εταιρεία έχει ακολουθήσει και στο παρελθόν σε άλλους συναδέλφους χωρίς όμως επιτυχία.

Η συνέχεια για το συνάδελφο γνωστή και τραγική: παραιτήθηκε υπό καθεστώς πίεσης και μην αντέχοντας την ανεργία και τον εξευτελισμό έδωσε τέλος στη ζωή του.

Η απώλεια του συναδέλφου μας και η απάνθρωπη αντιμετώπιση του συμβάντος από την πλευρά της εταιρείας, που αποκαλύπτει το αληθινό πρόσωπο των ακριβοπληρωμένων στελεχών της, μας πεισμώνει ακόμα περισσότερο στον αγώνα μας ενάντια στην παράνομη και μονομερή μείωση μισθών όσων εργαζομένων της Praktiker Hellas αρνήθηκαν να υπογράψουν ατομικές συμβάσεις.

Μία κίνηση της εταιρείας που παραβιάζει ακόμα κι αυτά τα ελάχιστα που έχουν απομείνει όρθια στην εργατική νομοθεσία.

Αντίθετα δεν διστάζει να εκταμιεύει εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ σε αποζη

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΜΙΣΘΩΝ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΔΕΝ ΤΕΛΕΙΩΣΕ

Η εργοδοσία στο ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ προσπαθεί εδώ και καιρό να περάσει την μείωση μισθών κατά 7% στους εργαζόμενους.

Αρχικά στις απειλές οι εργαζόμενοι απάντησαν με 48 ωρη απεργία με σχετική επιτυχία

Η εργοδοσία αφού είδε ότι δεν πρόκειται να πείσει το σωματείο να υπογράψει προχώρησε στην προσφιλή μέθοδο της μείωσης μισθών μέσω ατομικών συμβάσεων παρόλο που υπάρχει επιχειρησιακό σωματείο.

Οι απειλές, η τρομοκρατία, ο φόβος, η ανεργία αλλά και η άποψη από εργαζόμενους να μην χαλάμε τις καρδιές μας με

την εταιρία οδήγησαν μεγάλο μέρος των συναδέλφων να υπογράψει την μείωση.

ΟΧΙ ΟΛΟΙ

Ένα σεβαστό κομμάτι εργαζόμενων (100) αποφάσισε να μην τις υπογράψει και να μην δεχτεί τη μείωση του 7% γιατί ΟΤΑΝ ΕΙΧΑΝ ΚΕΡΔΗ ΜΑΣ ΤΑ ΜΟΙΡΑΖΑΝΕ; ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΓΙΑΤΙ ΝΑ ΜΟΙΡΑΣΤΟΥΜΕ ΕΜΕΙΣ ΜΑΖΙ ΤΟΥΣ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΩΝ ΚΕΡΔΩΝ ΤΟΥΣ;

Ακολουθεί ένταση της τρομοκρατίας από τα στελέχη με τους παχλούς μισθούς, παρ' όλα αυτά δεν προχωράει σε απολύσεις φοβούμενη προφανώς αυτό που έπαθε το 2011.

ΕΝΑΣ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΤΟΝ ΞΑΝΑΘΥΜΗΘΟΥΜΕ
Το 2011 η εταιρία ακολουθώντας παρόμοια τακτική αποφάσισε με τσαμπουκά

να μειώσει το ωράριο άρα και τις αποδοχές σε αρκετές ταμίες, αγνοώντας ακόμα μια φορά την ύπαρξη επιχειρησιακού σωματείου μέσα στο χώρο. Τα επιχειρήματα γνωστά : όποιος δεν υπογράψει απολύεται

20 εργαζόμενοι δεν το αποδέχθηκαν και τότε ο νταής διευθυντής τους απέλυσε.

Όμως τα πράγματα δεν εξελίχθηκαν ακριβώς όπως τα είχαν σχεδιάσει.

Οι εργαζόμενοι πήγαν και δικαστικά κέρδισαν τα ασφαλιστικά μέτρα, κέρδισαν και το δικαστήριο, επαναπροσλήφθηκαν και αυτή τη στιγμή, 3 χρόνια μετά, ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΙΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ ΔΟΥΛΕΥΟΥΝ ΚΑΝΟΝΙΚΑ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΩΡΑΡΙΟΥ ΠΟΥ ΠΗΓΑΝ ΝΑ ΕΠΙΒΑΛΛΟΥΝ.



απο την 48ωρη απεργία των εργαζομένων στο ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ και την συγκέντρωση στο υποκατάστημα του Ταύρου

ΟΤΑΝ ΟΙ «ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ» ΜΕΤΑΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΣΕ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

12 χρόνια εργαζόμενος στο ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ αυτοκτόνησε γιατί απειλήθηκε με εξευτελισμό στους συναδέλφους του.

ΣΕ ΤΙ ΣΚΗΝΙΚΟ ΟΜΩΣ ΕΓΙΝΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ;

Η εταιρία ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ έχει προσλάβει εταιρία σεκιούριτι για να φυλαει τα μαγαζιά της. Εκτός από τους φανερούς σεκιούριτι έχει και τους μυστικούς κυνηγούς κεφαλών : 50-60ευρώ αμοιβή το κεφάλι για πελάτες Πολύ μεγαλύτερη η αμοιβή το κεφάλι για σύλληψη υπάλληλων

- Εδώ λοιπόν έχουμε ένα κίνητρο από

τον σεκιούριτι ενάντια στον υπάλληλο για στημένες υποθέσεις. Το κίνητρο είναι μεγάλο γιατί και τα λεφτά είναι πολλά.

- Η εταιρία ΠΡΑΚΤΙΚΕΡ εξαντλεί την αυστηρότητα της σε αυτούς που την κρατάνε όρθια. Στους υπαλλήλους της!!! Υπάρχει εργαζόμενος που απολύθηκε γιατί ξέχασε στην τσέπη του έναν αναπτήρα.

- Φυσικά ο εξευτελισμός του ψαξίματος της τσάντας όταν σχολάει ο εργαζόμενος είναι καθημερινός

- Οι αρρωστημένοι εγκέφαλοι, τελειόφοιτοι κάποιων οικονομικών σχολών που αποκαλούνται διευθυντές - υποδιευθυντές.

Ο συγκεκριμένος στο συγκεκριμένο κατάστημα προφανώς για να πουλήσει μούρη στην εταιρία αντί να κάνει απόλυση εξανάγκασε τον εργαζόμενο σε παραίτηση με απειλή τον εξευτελισμό του στους συναδέλφους του.

Όμως όλοι οι άνθρωποι δεν είναι

ίδιοι.

Δυστυχώς μας το υπενθύμισε ο συνάδελφος που έχασε την ζωή του με τον χειρότερο τρόπο.

Υπενθύμισε στους διευθυντάδες ότι η ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΤΟΥ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ δεν είναι κάτι που αγοράζεται, παζαρεύεται ή μπαίνει στην ζυγαριά.

ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΝΑ ΚΡΑΤΗΣΟΥΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΑΧΕΣ ΠΟΥ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΟ Υ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΥΠΟΤΕΛΕΙΣ ΠΕΙΘΗΝΙΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ
Αυτές οι δολοφονίες υπενθυμίζουν απλά το απάνθρωπο πρόσωπο των πολυεθνικών και των εργοδοτών ότι μπροστά στο κέρδος δεν λογαριάζουν τίποτα. Δεν λυπόμαστε μόνο για τον συνάδελφο. ΠΕΙΣΜΩΝΟΥΜΕ.

Με αφορμή την πληροφορία περί ύπαρξης μυστικών security στα praktiker καθώς και διαφόρων μεθόδων που χρησιμοποιούν, θα ήθελα να ενημερώσω για την αντίστοιχη διαδικασία ελέγχου των εργαζομένων και του επιπέδου αποδοτικότητας τους, με μοναδικό σκοπό την λειτουργία των καταστημάτων με βάση τα "brand standards", στις μεγάλες αλυσίδες καφέ, είτε είναι εγχώριες είτε από τις Ευρωπαϊκές είτε απ' τους Αμερικάνικες αλυσίδες.

Η προσωπική μου εμπειρία έρχεται από τα **Costa coffee** (αγγλική πολυεθνική η οποία έχει κλείσει εδώ και 1,5 χρόνο στην Ελλάδα), όπου δούλευα για 3 χρόνια.

Στις μηνιαίες συνελεύσεις προσωπικού που οργανώνει η εταιρία, σε κάθε κατάστημα, της περισσότερες φορές έδινε το παρόν και κάποιος ιθύνων νους απ' τα κεντρικά, ο οποίος είτε με σκοπό να εκφοβίσει (με μικρές δόσεις σαδισμού), ή σε αντίθετη περίπτωση υπενθύμιζε με στόμφο την ύπαρξη των **'secret customers'** (κρυφοί πελάτες).

Η εταιρία δηλαδή, προσλάμβανε μία άλλη, ενημερώνοντάς την για το πως πρέπει να "λειτουργούν οι υπάλληλοι" στα καταστήματα και σε τι κατάσταση πρέπει να βρίσκονται αυτά, ανάλογα με

τον όγκο των πελατών, το μέγεθος του μαγαζιού και τον αριθμό των εργαζομένων (brand standards).

Η δεύτερη εταιρεία "εκπαίδευε" τους επαγγελματίες ρουφιάνους της και αυτοί με τη σειρά τους έκαναν

Η δεύτερη εταιρεία "εκπαίδευε" τους επαγγελματίες ρουφιάνους της και αυτοί με τη σειρά τους έκαναν τις εξορμήσεις τους και συνέτασαν μία αναφορά, όπου παρέτεθαν και βαθμολογούσαν αυτά που είδε, άκουσε, γεύτηκε, μύρισε και αισθάνθηκε ο καθένας τους.

τις εξορμήσεις τους και συνέτασαν μία αναφορά, όπου παράθεταν και βαθμολογούσαν αυτά που είδαν, άκουσαν, γεύτηκαν, μύρισαν και αισθάνθηκαν ο καθένας τους.

Η κοπιαστική εργασία με την οποία ήταν επιφορτισμένοι και καλούνταν να φέρουν εις πέρας, αυτά τα τοτέμ της εργατικής τάξης, ήταν η εξής:

πρώτον, εξωτερικός έλεγχος, όπου τα διαφημιστικά stands πρέπει να είναι ευδιάκριτα και καθαρά, οι φωτεινές ενδείξεις αναμμένες και τα τραπέζια τακτοποιημένα

(α, να μη ξεχάσω και τις ποτισμένες γλάστρες!).

Επειτα, στα ενδότερα, με το που έμπαιναν, έπρεπε να τους καλωσορίσει όλο (!) το προσωπικό, φωνώντας το χαμόγελο της Crest, ο ταμίας να προσπαθήσει να ανεβάσει το κόστος της απόδειξης, ανάλογα με την παραγγελία και τους διάφορους τρόπους που είχε "διδάχτει" (αλλά πάντα με το χαμόγελο της Crest), ο barista να φτιάξει το ρόφημα βάση των brand standards και να το προσφέρει με το χαμόγελο της Crest και έτσι να πάει να καθίσει, όπου ξεκινάει μία τιτάνια δοκιμασία.

Πρέπει, λοιπόν, να βρει τη δύναμη και το σθένος να δοκιμάσει αυτά που παρήγγειλε, τα οποία πλήρωσε με λεφτά της εταιρείας (ενώ εμείς ό,τι τρώγαμε ήταν με 40% έκπτωση), να ελέγχει κατά πόσο γρήγορα και σωστά μαζεύονται τα τραπέζια, αν είναι καθαρό και γεμάτο το πάσο με τις ζάχαρες και γενικότερα η καθαριότητα του μαγαζιού συμπεριλαμβανομένων και των τουαλετών και σε περίπτωση που δεν ήταν.

Σε πόση ώρα θα καθαρίζονταν καθώς και τι έκαναν οι εργαζόμενοι σε περίπτωση που δεν είχαν κάτι να κάνουν.

Αφού τελείωνε και ο Γολ

«κρυφοί πελάτες»

γοθάς, περνούσαμε στη σταύρωση (σίγουρα όχι τη δική τους). Δηλαδή το κάρφωμα των εργατών μέσω παρατηρήσεων και της βαθμολόγησης (με άφηνε και με αφήνει παγερά αδιάφορο το αν έγγραφαν θετικά ή αρνητικά-δεν είναι εκεί το ζήτημα).

Η αλήθεια είναι ότι δεν άκουσα κάποιος να απολύεται από αρνητική αναφορά. Και οι εκπλήξεις γίνονταν στα μηνιαία meeting και όχι επί προσωπικού. Ξέρουμε όμως πολύ καλά ότι με τη φράση "θα σου πω...αλλά μην το πεις πουθενά" μαθαίνονται όλα για όλους και έτσι ανά πάσα στιγμή μπορεί κάποιος να βρεθεί στιγματισμένος/η και απομονωμένος/η.

Και αυτό γιατί τη μέρα και την ώρα που ήρθε για να βγάλει εις πέρας το μεροκάματο του τρόμου ο

επαγγελματίας ρουφιάνος μπορεί να μην είχε κέφι γενικά, μπορεί να ήσουν λίγο χαλαρός (δε γίνεται σε όλη τη βάρδια να έχεις max ρυθμούς, το ξέρουμε όλοι μας), μπορεί να σε βασάνιζε κάτι εκτός δουλειάς και δεν απέδιδες και εξαιτίας αυτού (του ρουφιάνου) να βρίσκεσαι υπόλογος στα αφεντικά και τους κουτσομπόληδες γλύφτες τους

Ετσι λοιπόν πετυχαίνεται, έστω και έμμεσα, το αλληλοφάγωμα των εργατών ώστε να απομονωθούν και να αποβληθούν απ' την «ομάδα» εξωθούμενοι σε παραίτηση «οι τεμπέληδες» και προωθείται το μοντέλο του πειθήνιου μεν, απόλυτα ανταγωνιστικού δε, υπαλλήλου που νοιάζεται για την εταιρία ή την βλέπει σα δεύτερη οικογένεια. Λες και οι εταιρίες αποτελούν άπιαστες ιδέες και όχι μηχανές παραγω-

γής κέρδους για τα' αφεντικά. Γι' αυτό άλλωστε υπάρχουν και «οι προοπτικές εξέλιξης». Αλληλοεξόντωση επί ίσοις όροις κι όποιος αντέξει.

Κανένας μόνος του απέναντι στα γαμψά, μανικουρισμένα όμως βάση brand standards, νύχια των αφεντικών.

Στιγματισμός και απομόνωση των επαγγελματιών ρουφιάνων στους χώρους εργασίας (αν πρέπει να υπάρχουν αυτοκτονίες, τουλάχιστον να αυτοκτονούν αυτοί που δε θα λείψουν σε κανένα).

πρώην εργαζόμενος σε εταιρία καφέ



Δικαστική δικαίωση για απολυμένους τεχνικούς ήχου

Την εξέλιξη της δικαστικής διαμάχης τεχνικών ήχου με ραδιοφωνικό σταθμό, κάνει γνωστή με ανακοίνωσή της η Ένωση Τεχνικών Ελληνικής Ραδιοφωνίας (ΕΤΕΡ).

Όπως επισημαίνει το σωματείο των ηχοληπτών: “Νέα δικαστική απόφαση για άλλους δύο συναδέλφους τεχνικούς που απελύθησαν επειδή δεν υπέγραψαν ατομική σύμβαση και επιστρέφουν στην εργασία τους στον ραδιοσταθμό ALPHA 98,9 Με την απόφαση 3304/2013 του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών δικαιώνονται και άλλοι δύο συνάδελφοί μας τεχνικοί, που απελύθησαν από την διοίκηση του ραδιοσταθμού Alpha 98,9 επειδή δεν υπέγραψαν ατομική σύμβαση με όρους δυσμενέστερους της ΣΣΕ μας.

Την έκτη καταδικαστική απόφαση για την εργοδοσία, αναφορικά με απολύσεις συναδέλφων που δεν υπέγραψαν ατομικές συμβάσεις, κρατάμε στα χέρια μας. Συγκεκριμένα με την απόφαση το δικαστήριο «δέχεται» «την αγωγή» των τεχνικών «αναγνωρίζει ότι η από 25-9-2012 γενόμενη καταγγελία της συμβάσεως εργασίας των εναγόντων εκ μέρους της εναγομένης είναι άκυρη» και «υποχρεώνει την εναγομένη» (ραδιοσταθμός Alpha 98,9) «να αποδέχεται τις υπηρεσίες των εναγόντων» (τεχνικοί μέλη της ΕΤΕΡ) «με τους ίδιους όρους και συνθήκες εργασίας ως και προ της ως άνω καταγγελίας, επί απειλή σε βάρος της χρηματικής ποινής (ραδιοσταθμός Alpha 98,9) 300 ευρώ, για έκαστο των εναγόντων, κάθε ημέρα άρνησής της να τον απασχολεί.» «Υποχρεώνει την εναγομένη» (ραδιοσταθμός Alpha 98,9)

«να καταβάλει στον πρώτο ενάγοντα» (τεχνικός μέλος της ΕΤΕΡ) «το ποσό των έντεκα χιλιάδων τριακοσίων εβδομήντα ενός ευρώ και τριάντα πέντε λεπτών (11.371,35) και στον δεύτερο ενάγοντα το ποσό των οκτώ χιλιάδων εκατόν

τριάντα τεσσάρων ευρώ και πενήντα λεπτών (8.134,50) με τον νόμιμο τόκο σε αμφότερες τις περιπτώσεις από τότε που κάθε επιμέρους κονδύλι κατέστη ληξιπρόθεσμο και απαιτητό, όπως ειδικότερα ορίζεται στο σκεπτικό της παρούσας. Κηρύσσει την απόφαση προσωρινά εκτελεστή ως προς τις καταψηφιστικές της διατάξεις. Καταδικάζει την εναγομένη στην δικαστική δαπάνη των εναγόντων, την οποία ορίζει στο ποσό των οκτακοσίων (800) ευρώ.» Θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε ιδιαίτερα τον νομικό μας σύμβουλο Δημήτρη Περπατάρη, που χειρίστηκε την υπόθεση του συναδέλφου μας. Καλούμε τους εργοδότες να σταματήσουν το γαϊτανάκι των εκβιασμών επί ποινή απολύσεων για την υπογραφή ατομικών συμβάσεων εργασίας με όρους κατώτερους αυτών των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας. Η κρίση που η ίδια η εργοδοσία δημιούργησε δεν πρόκειται σε καμία περίπτωση να αποτελέσει για μας άλλοθι για την κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας και την δημιουργία και εγκαθίδρυση στην χώρα μας του κράτους

των λατιφούντιων.

Δηλώνουμε στους επίδοξους μιμητές, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, των διοικήσεων του ALPHA 98,9 και του SENTRA ότι θα μας βρουν απέναντί τους. Χαιρετίζουμε τους εργαζόμενους που αντιστέκονται υπερασπιζόμενοι τις



Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας”.

Δικαιώθηκαν οι εργαζόμενοι του Παπασωτηρίου – Παράνομη και άκυρη η εκ περιτροπής εργασία που τους επιβλήθηκε

ΔΕΝ ΣΚΥΒΟΥΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ – ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΝΙΚΗΣΟΥΝ

Η ιστορία τους καθόλου πρωτότυπη. Ίδια και απαράλλαχτη με τις χιλιάδες ιστορίες που διαδραματίστηκαν στον κλάδο του βιβλίου, αλλά και γενικότερα, τα τελευταία χρόνια της λυσσαλέας επίθεσης ενάντια στις εργατικές κατακτήσεις.

Οι αντεργατικοί νόμοι κυβέρνησης και τρόικας έστρωσαν το δρόμο και φυσικά οι εργοδότες άδραξαν την ευκαιρία να τσακίσουν κάθε έννοια εργατικού δικαιώματος...

Ίδιο το σενάριο και στον Παπασωτηρίου. Τον Ιανουάριο του 2011 η εργοδοσία, με μπόλικο μνημονιακό αέρα στα πανιά της και με όπλο την κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων κάλεσε τους 40 εργαζομένους (στα γραφεία και στην αποθήκη) να υπογράψουν συμβάσεις μερικής απασχόλησης. Φυσικά με πόνο ψυχής (και αυτή!!!) λόγω οικονομικών δυσκολιών. (Την ίδια στιγμή βέβαια άνοιγε καινούριο πανάκριβο κατάστημα στο αεροδρόμιο, ενώ δεν μείωνε ούτε ευρώ τις παχυές αμοιβές του ΔΣ, που κατά βάση αποτελούνταν από μέλη της οικογένειας Παπασωτηρίου!)

Παρόλο που οι συμβάσεις ήταν έωλες και δεν διασφάλιζαν σε τίποτα την προϋπηρεσία των συναδέλφων, η συντριπτική πλειονότητα υπέκυψε στον εκβιασμό και στην πίεση της εργοδοσίας και υπέγραψε.

Οι τέσσερις συνάδελφοι που δικαιώθηκαν σήμερα, αρνήθηκαν να υπογράψουν και κατέφυγαν στον Σύλλογο.

Ακολούθησαν διαμαρτυρίες, κινητοποιήσεις, παρεμβάσεις, απεργία στην εταιρεία και συνάντηση στο Υπουργείο Εργασίας, όπου η εταιρεία παρουσιάστηκε ανυποχώρητη. Τελικά αποφάσισε να «τιμωρήσει» τους απείθαρχους με εκ περιτροπής εργασία 4 ημερών.

Οι συνάδελφοι δεν υποχώρησαν και πάλι, καθώς ήταν πασιφανές πως η κίνηση αυτή είχε καθαρά εκδικητικό χαρακτήρα και έγινε για λόγους παραδειγματισμού (κοινώς, διότι δεν συνεμορφώθησαν προς τα υποδείξεις!) των εργαζομένων που τόλμησαν να αρνηθούν τη μερική απασχόληση!

Επίσης, όπως έκρινε τελικά και το δικαστήριο, ήταν και παράνομη γιατί επιβλήθηκε μόνο σε αυτούς (τυχαίο; δεν νομίζω), χωρίς καμιά διαβούλευση, όπως ρητά ορίζει ο νόμος (ο ίδιος νόμος που κατά τ' άλλα μας καθιστά φθηνό, ευέλικτο και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό). Η απόφαση αποκτά ιδιαίτερη σημασία



καθώς το ίδιο αίσχος της εκ περιτροπής εργασίας, με τον ίδιο παράνομο τρόπο, συνεχίζεται ως σήμερα.

Τα επιχειρήματα της εργοδοσίας κατέρρευσαν, ενώ ούτε τα ψέματα που επιστράτευσαν (και αποκαλύφθηκαν στο διακαστήριο) μπόρεσαν να καλύψουν την κατάφωρη παραβίαση ακόμα και αυτής της λειψής εναπομείνουσας εργατικής νομοθεσίας.

Σε αυτή την κατά τα άλλα κοινότυπη ιστορία ξεχώρισε η ανυποχώρητη και αποφασιστική στάση των συναδέλφων σε μια μάχη δύσκολη και χρονοβόρα.

Αναμετρήθηκαν με την εργοδοσία, με την καθημερινή πίεση και τις προστριβές, με το φόβο και την ανασφάλεια που γεννά η αντίσταση όταν όλα τριγύρω συνηγορούν στο να σκύψεις το κεφάλι, να κάνεις και άλλο ένα βήμα πίσω, να σφίξεις τα δόντια και να μη μιλήσεις. Οι συνάδελφοι σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς πάλεψαν και δικαιώθηκαν. Η νίκη τους είναι νίκη όλων μας. Η στάση τους είναι η καλύτερη απάντηση στον δήθεν ρεαλισμό της υποταγής και της υποχώρησης από την πλευρά των εργαζομένων «μέχρι να βελτιωθούν τα πράγματα».

Είναι πλέον φανερό πως ο ατομικός δρόμος και η υποταγή δεν μπορούν να εξασφαλίσουν το δικαίωμα ούτε στη δουλειά ούτε στη ζωή. Το αντίθετο.

Ήταν και αυτά που διαμόρφωσαν το σημερινό καταθλιπτικό τοπίο των απολύσεων, των μισθών πείνας, της απλήρωτης εργασίας, των ελαστικών ωραρίων, της δουλειάς ακόμα και τις Κυριακές, της εργοδοτικής τρομοκρατίας, των ατομικών συμβάσεων, της ανεργίας...

Ο δρόμος για την ανατροπή αυτής της κατάστασης που μας θέλει δούλους στις σύγχρονες συνθήκες γαλέρας περνάει μέσα από τη συλλογικότητα και την αντίσταση στους χώρους δουλειάς, μέσα από τη συνολική αντεπίθεση του εργατικού κινήματος.

(αποσπασμα απο ανακοινωση του συλλογου βιβλιου -χαρτου για την νικη των συναδελφων τους)

Και όμως ο κατήφορος δεν έχει τέλος... για την Κυριακατική αργία

(τι ισχύει για την εργασία τις Κυριακές)

Μετά από 105 χρόνια θεσμοθετημένης Κυριακάτικης αργίας για τους εμποροϋπάλληλους (απότοκο αγώνων και διεκδικήσεων), κεφάλαιο και κράτος μας γυρίζουν στην εργασιακή πραγματικότητα του 1800.

Τα λόγια πλέον είναι περιττά... Εντατικοποίηση της εργασίας, ελαστικοποίηση των ωραρίων, τσάκισμα των εργατικών κεκτημένων, κατάργηση αργιών..

Μέχρι την ολική ανατροπή των παραπάνω, μέχρι την ανατροπή της ζοφερής πραγματικότητας που μας επιβάλλουν, μέχρι την οικοδόμηση ενός αυτόνομου εργατικού κινήματος που θα γίνει το όχημα για τον επαναστατικό μετασχηματισμό της κοινωνίας, θα αρκεστούμε στην υπενθύμιση των βασικών εργασιακών δικαιωμάτων που εξακολουθούν να ισχύουν σε όλους εργαζόμενους πλέον, «νόμιμα» τις Κυριακές...

Σύμφωνα, με το άρθρο 16 του νόμου 4177/2013, που επέτρεψε τη λειτουργία των καταστημάτων τις Κυριακές,, « η απασχόληση των εργαζομένων στις περιπτώσεις αυτές είναι νόμιμη και αμείβεται σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που ορίζουν πρόσθετη αμοιβή για εργασία κατά τις Κυριακές».

Δηλαδή εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις για την προσαύξηση και την ημέρα αναπληρωματικής αναπαύσεως, σε όσους εργάζονται Κυριακή, παρά το γεγονός ότι ήδη πολλές επιχειρήσεις δεν τηρούν τα παραπάνω.

Ειδικότερα, σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία ο εργοδότης υποχρεούται να τηρεί τα ακόλουθα:

1) ο εργοδότης είναι υποχρεωμένος να χορηγεί ρεπό μίας μέρας σε άλλη εργάσιμη μέρα της εβδομάδας σε όσους εργαζόμενους εργάζονται την Κυριακή πάνω από πέντε ώρες. Καμία αντίθετη συμφωνία μεταξύ εργαζόμενου εργοδότη δεν επιτρέπεται. (Εξαιρέση από το ρεπό που πρέπει να παραχωρήσει ο εργοδότης υπάρχει μόνο για την τελευταία Κυριακή του έτους όταν συμπίπτει με την 31 Δεκεμβρίου).

Αν ο εργαζόμενος απασχολήθηκε μέχρι πέντε ώρες δικαιούται να ζητήσει ρεπό ίσου χρόνου από τον εργάσιμο χρόνο άλλης ημέρας.

2) Η μέρα του ρεπό καθορίζεται από τον εργοδότη και αναγράφεται στους Πίνακες ωρών εργασίας και εβδομαδιαίας αναπαύσεως και ανακοινώνεται με κατάσταση στην αρμόδια Επιθεώρηση του Υπουργείου Εργασίας. Η κατάσταση αυτή πρέπει να κατατίθεται προς θεώρηση στην αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, κάθε φορά που ο εργοδότης προτίθεται να απασχολήσει εργαζόμενο Κυριακή. Οι εργοδότες που δεν τηρούν τα ανωτέρω υπόκεινται σε διοικητικές (πρόστιμα) και ποινικές κυρώσεις.

3) Ο εργαζόμενος δικαιούται προσαύξηση 75% υπολογιζόμενη στο νόμιμο ωρομίσθιο για τόσες ώρες όσες προσέφερε εργασία. Αν βέβαια ο εργοδότης δεν παραχωρήσει παράνομα το βδομαδιαίο ρεπό που δικαιούται ο εργαζόμενος και αυτός αμείβεται με μηνιαίο μισθό, τότε ο εργαζόμενος δικαιούται και το 1/25 του μηνιαίου (εκτός από τη προσαύξηση) γιατί ουσιαστικά δουλεύοντας και τη Κυριακή, χωρίς ρεπό, έχει εργαστεί μια παραπάνω μέρα.

Υπενθυμίζεται ότι με το τελευταίο νομοσχέδιο τα καταστήματα μπορούν να είναι ανοιχτά τις εξής Κυριακές: α) Την πρώτη Κυριακή κατά την έναρξη των χρονικών περιόδων της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του παρόντος νόμου (εκπτώσεις). Σε περίπτωση που η πρώτη Κυριακή συ-

μπίπτει με επίσημη αργία, η δυνατότητα μετατίθεται την επόμενη Κυριακή. β) Τις δύο (2) Κυριακές πριν από την ημέρα των Χριστουγέννων. γ) Την Κυριακή των Βαΐων.

2. Με αιτιολογημένη απόφαση του κατά τόπον αρμόδιου Αντιπεριφερειάρχη, η οποία εκδίδεται εντός διαστήματος τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ορίζονται οι περιοχές, στις οποίες επιτρέπεται προαιρετικά η λειτουργία των εμπορικών καταστημάτων και άλλες Κυριακές, πλην των αναφερομένων στην παράγραφο 1 λαμβανομένων υπόψη των τοπικών ιδιαιτεροτήτων, υπό τις εξής προϋποθέσεις:

τα εμπορικά καταστήματα να έχουν συνολική επιφάνεια εμβαδού, όπως αυτό αναγράφεται στο λογαριασμό παροχής ηλεκτρικού ρεύματος, μέχρι διακόσια. Επιτρέπεται η απασχόληση των εργαζομένων σε εμπορικά καταστήματα που λειτουργούν σύμφωνα με τα ανωτέρω.

Η απασχόληση των εργαζομένων στις περιπτώσεις αυτές είναι νόμιμη και αμείβεται σύμφωνα με τις κοινές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που ορίζουν πρόσθετη αμοιβή για εργασία κατά τις Κυριακές.

Στους εργαζόμενους που θα απασχοληθούν κατά τις Κυριακές της περίπτωσης α' (περίοδος εκπτώσεων) δύναται να χορηγηθεί η αναπληρωματική ανάπαυση σε εργάσιμη ημέρα της εβδομάδας που προηγείται των Κυριακών αυτών.





απο κινητοποίηση του Συντονισμού για τις Κυριακές στο εμπορικό κέντρο του Αγ. Δημητρίου

(συνεχεια απο σελίδα 1)

ΝΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΣΤΙΣ 13 ΑΠΡΙΛΗ

Με κάθε νέο μέτρο, η κυβέρνηση αλλά και οι εργοδότες, υπόσχονται νέες θέσεις εργασίας, αντίθετα αυτό που ισχύει είναι η πιο μεγάλη ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, εντατικοποίηση και βέβαια χτυπήμα των μισθών.

Αυτό που διαπιστώνουμε όλοι μας είναι ότι προσπαθούν να ξεπεράσουν την κρίση τους πανω στις πλάτες μας. Ο στόχος είναι διπλός. Από τη μια, να τσακίσουν ο,τι έχει απομείνει από εργατικά δικαιώματα και κατακτήσεις χρόνων. Και απο την άλλη να ξαναμοιράσουν την πίτα της αγοράς προς όφελος των μεγάλων εμπορικών ομίλων και πολυεθνικών... Απελευθερωμένα ωράρια "λευκές νύχτες" και Κυριακές ...

Το αποτέλεσμα είναι ήδη απο την εργασία τις 4 Κυριακές που άνοιξαν τα μαγαζιά η προσαύξηση του 75% στα περισσότερα δεν πληρώθηκε, ενώ σε πολλά μαγαζιά δεν δόθηκε ούτε το ρεπό!!!!!! Η κατάσταση είναι πια ξεκάθαρη.

Τη λύση δεν θα μας τη δώσει κανένας "σωτήρας" αλλά η αντίδραση σε όλη αυτη την επίθεση πρέπει να είναι υπόθεση όλων μας είτε είμαστε εργαζόμενοι στο εμπόριο είτε καταναλωτές.

Πρέπει να τους σταματησουμε να παλεψουμε για τις ζωες μας και για αυτες των παιδιων μας.

Οι εργαζόμενοι στο εμπόριο να απεργήσουμε την Κυριακή στις 13 Απριλη ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργιας και στα απελευθερωμένα ωράρια Και οι καταναλωτές να μπούκοτάρουμε τη λειτουργία των καταστημάτων με το να μην ψωνίσουμε αλλά να δείξουμε την αλληλεγγύη μας προς τους εργαζόμενους.

Το Συντονιστικό Δράσης ενάντια στην κατάργηση της κυριακάτικης αργίας, το οποίο έχει στηθεί από εργαζόμενους του εμπορίου και άλλους με πρωτοβουλία και κάλεσμα του Συλλόγου βιβλίου-χάρτου σε σωματεία και συλλογικότητες,

Ήδη έχει πραγματοποιήσει 4 σχετικές συναντήσεις οι οποίες συνεχίζονται και είναι ανοιχτές σε οσες άλλες συλλογικότητες και αγωνιστές επιθυμούν να αναπτύξουν/συντονίσουν δράση πάνω στο ζήτημα της κατάργησης της κυριακάτικης αργίας και για τα «απελευθερωμένα ωράρια».

Έχουν γίνει εξορμήσεις σε γειτονιές και παρεμβάσεις σε μαγαζιά του κέντρου και σε μεγάλα εμπορικά για την ενημέρωση και δράση ενάντια στην δουλειά την Κυριακή. Παράλληλα οργανώνονται οι αντιστάσεις σε χώρους δουλειάς για την Κυριακή 13 Απρίλη

κανένας για δουλειά την Κυριακή

**δεν σου λείπουν οι ώρες για να ψωνίσεις
σου λείπουν τα λεφτά και οι ώρες για να
ζήσεις**

ΕΡΓΑΣΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ενα αμφιλεγόμενο μέτρο. Εγινε για να εναρμονιστούμε με την Ευρώπη και να αυξηθούν οι θέσεις εργασίας.

Τίποτα από τα δυο δεν έγινε. Εξακολουθούμε να είμαστε οι δούλοι της Ευρώπης και να έχουμε την υψηλότερη ανεργία.

Γιατί λοιπόν έγινε και μάλιστα τώρα που δεν έχει κανείς χρήματα να ψωνίσει;

Αυτό θα έπρεπε να μας πονηρέψει.

Ποιοι πραγματικά το ζήτησαν; Είναι απαραίτητο;

Αν ο καθένας μας ψάξει μέσα του χωρίς εγωισμό θα καταλάβει πόσο καταστροφικό είναι για τους εργαζόμενους.

Καταστρατηγείται και το τελευταίο μας δικαίωμα στην ανάπαυση.

Και επειδή όλοι ξέρουμε πως λειτουργεί ο ιδιωτικός τομέας στην Ελλάδα, η πλειοψηφία των εργαζόμενων ούτε πληρώθηκε για τις Κυριακές που εργάστηκε ούτε ρεπό πήρε, όπως ανακοινώθηκε.

Γι αυτό λοιπόν εσύ που είσαι υπέρ του μέτρου σκέψου καλύτερα την επόμενη φορά που θα ψωνίσεις την Κυριακή.

Σήμερα είμαι εγώ ο δούλος, αύριο πιθανόν να είσαι εσύ, η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα εγγόνια σου.

Τότε θα θελήσεις να αντιδράσεις, αλλά θα είναι αργά. Η ζημιά θα έχει ήδη γίνει.

Και αν πιστεύεις ότι αυτό το μέτρο είναι που μας λείπει για να γίνουμε Ευρώπη, ξύπνα!!!!

Είναι ένα μέτρο που ευνοεί τα πολυκαταστήματα και θα κλείσει τις

μικρομεσαίες επιχειρήσεις.

Είναι ένα μέτρο υπέρ των εργοδοτών και κατά των εργαζόμενων. Μη σε παραμυθιάζουν ότι το ίδιο συμβαίνει στην Ευρώπη.

Εκεί οι εργαζόμενοι αμείβονται και έχουν δυο ρεπό την εβδομάδα.

Στην Ελλάδα το ρεπό δεν είναι υποχρεωτικό πλέον και φυσικά κανείς δεν αμείβεται για ΕΞΤΡΑ εργασία.

Ετσι θέλεις να είναι η εργασία στη χώρα σου;

Αυτό θέλεις να είναι το μέλλον των παιδιών σου; Γι αυτό έγιναν θυσίες χρόνια πριν και θυσιάστηκαν άνθρωποι;

Για το τίποτα;

Για να λέμε εγωιστικά σκεφτόμενοι μόνοι την βόλεψη μας ότι αφού εμένα δεν με αγγίζει το μέτρο, ας γίνει δεν με νοιάζει;

Βάλε στην άκρη τον εγωισμό σου.

ΣΚΕΨΟΥ.

Να είσαι μαζί μας και όχι εναντίον μας.

Μην καταδικάζεις μια ολόκληρη γενιά στην καταστροφή και στην εξαθλίωση, μην υποθηκεύεις το μέλλον των παιδιών σου.

ΘΥΜΗΣΟΥ.

Σήμερα θα είμαι εγώ, αύριο θα είσαι ΕΣΥ στη θέση μου.

ΑΝΤΕΔΡΑΣΕ!!!!!!!!!!

Εργαζομενη σε σουπερ μάρκετ

**ΠΟΤΕ ΔΟΥΛΕΙΑ
ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ**

**ΔΕΝ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ
ΔΕΝ ΨΩΝΙΖΟΥΜΕ**

**όχι άλλο βήμα πίσω
στον εργασιακό μεσαιώνα**

Η κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας στο εμπόριο ανοίγει την πόρτα για την κατάργησή της σε όλους τους κλάδους και την ολοκληρωτική καθυπόταξη της κοινωνίας στους νόμους της αγοράς.

Συντονιστικό δράσης ενάντια στην κατάργηση της Κυριακάτικης αργίας και τα "απελευθερωμένα" ωράρια



ΟΧΙ ΑΛΛΟ ΒΗΜΑ ΠΙΣΩ ΝΑ ΑΠΕΡΓΗΣΟΥΜΕ ΟΛΟΙ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΑΠΡΙΛΗ

Μας γυρνάνε πίσω στο 1909 που ήταν η τελευταία φορά που δούλεψαν την Κυριακή οι εμποροϋπάλληλοι.

Εδώ και 4 χρόνια, τα αφεντικά προσπάθησαν να ξεπεράσουν την κρίση τους, κάνοντας πειράματα πάνω στις πλάτες μας.

Δεν υπάρχουν πια σταθερά ωράρια, μας έκοψαν τα ρεπό, ο μισθός μας είναι ψίχουλα, μας χρωστάνε οι ίδιοι οι εργοδότες μισθούς μηνών, μας συμπεριφέρονται σαν σκουπίδια.

ΤΩΡΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΟΥΜΕ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΥΡΙΑΚΕΣ

Ηδη αυτές τις 4 Κυριακές που άνοιξαν τα μαγαζιά η υπερωρία του 75% στα περισσότερα δεν πληρώθηκε, ούτε δόθηκε άδεια ή ρεπό.

Το ρεπό σε λίγο θα είναι μια μακρινή ανάμνηση και η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας δεν θα αφορά μόνο τους εργαζόμενους στο εμπόριο αλλά όλους μας.

Δεν τους ενδιαφέρει αν φτάνουμε στα όρια της εξαθλίωσης, αν το κορμί μας δεν μας βαστάει, αν τα νεύρα μας είναι σπασμένα, αν δεν έχουμε ελεύθερο χρόνο για εμάς και την οικογένεια μας.

Αρκεί να κρατάνε τα μαγαζιά τους ανοιχτά για να πουλάνε συνεχώς και να κερδίζουν με τον δικό μας ιδρώτα. Δεν είμαστε σκλάβοι των εργοδοτών.

Είμαστε άνθρωποι με δικαιώματα και ανάγκες.

ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΥΣ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΡΟΥΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Όσο δύσκολο και αν φαίνεται, μπορούμε να το αποτρέψουμε, αρκεί να είμαστε όλοι μαζί και όλοι αποφασισμένοι.

Οι εργοδότες φοβούνται αυτό ακριβώς.

Για αυτό δεν θέλουν να μιλάμε μεταξύ μας, να μην σηκώνουμε κεφάλι στην δουλειά.

ΟΛΑ ΕΞΑΡΤΩΝΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΑΠΟ ΕΜΑΣ,

ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΠΑΛΕΨΟΥΜΕ ΚΑΝΕΝΑΣ ΝΑ ΜΗΝ ΠΑΕΙ ΓΙΑ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗ

(αρθρο εργαζόμενων σε SUPER MARKET)

Απανθρωπιά

Απανθρωπιά, απόλυτη σκλαβιά ήταν οι πρώτες λέξεις που σκέφτηκα και ξεστομίσα όταν άκουσα για την ουσιαστικά μεθοδευμένη και σταδιακή κατάργηση της κυριακάτικης αργίας.

Όσο δούλευα στο μυαλό μου αυτό, άκουσα και τον ύπουλο τρόπο με τον οποίο μεθόδευσαν την παρουσίαση (της ασύμφορης μη ανταγωνιστικής) όπως παρουσίασαν τις κυριακάτικες αργίες τα καθεστωτικά ΜΜΕ εξαπάτησης και αποβλάκωσης,

τόσο η αγωνία και ο εκνευρισμός μου για το μέλλον της ιερής αυτής ημέρας μεγάλωνε. Ιερής όχι μόνο από θρησκευτικής

άποψης αλλά ιερής από τη σκοπιά ότι μια μέρα είναι αυτή που έχουμε την πολυτέλεια να ξεκουραστούμε σωματικά και πνευματικά, να βρεθούμε η οικογένεια όλοι μαζί, με κάποιο φίλο ίσως, να πάμε μια βόλτα, ή οτιδήποτε μπορεί να αλλάξει την ρουτίνα του καθημερινού ιερού προγράμματος, ξύπνημα δουλειά υποχρεώσεις ύπνος.

Το προσωπικό μου αποκορύφωμα ήταν όταν τελικά έμαθα από την εργοδοσία μου ότι ήρθε και η σειρά μου να εργαστώ και εγώ Κυριακή.

Ενιωσα τόσο χάλια, σαν να ήμουν μια μηχανή που καλέστηκε να κά-

νει απλά την δουλειά της άλλη μια μέρα, άλλη μια μέρα αφού πρώτα φορτίστηκε 8 ώρες.

Τελικά αυτό που μας επιφυλάσσουν για μέλλον δεν είναι ζωή, αλλά απλά αγώνας για επιβίωση σε ένα καθεστώς μισθωτής σύγχρονης σκλαβιάς.

Εργαζόμενος σε εργοστάσιο συσκευασίας τροφίμων



505 ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΕ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 30 000 000 ΕΥΡΩ ΑΥΞΗΣΑΝ ΤΑ ΚΕΡΔΗ ΤΟΥΣ ΚΑΤΑ 20% ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ 6ΕΤΙΑ ΤΗΣ ΚΡΙΣΗΣ

«Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΛΙΤ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗ «ΔΙΝΗ» ΤΗΣ ΕΥΡΩΚΡΙΣΗΣ ΕΙΔΕ ΤΙΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΕΣ ΤΗΣ ΝΑ ΑΥΞΑΝΟΝΤΑΙ.

ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, Η ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΝΥΕΙ ΑΙΣΙΩΣ ΤΟΝ ΕΚΤΟ ΧΡΟΝΟ ΥΦΕΣΗΣ, Η ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΤΑΓΡΑΦΕΙ 505 ΠΟΛΙΤΕΣ ΜΕ ΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΠΟΥ ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 30 ΕΚΑΤΟΜ. ΔΟΛΑΡΙΑ.

ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΤΟΥ 11%. ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΡΕΥΝΑ ΠΑΝΤΑ, ΟΙ ΠΙΟ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΤΟΡΘΩΣΑΝ ΜΑΛΙΣΤΑ ΝΑ ΑΥΞΗΣΟΥΝ ΤΗ ΣΥΝΟΛΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ ΚΑΤΑ 20%.

ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΥΞΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΛΟΥΤΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΕΛΙΤ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ ΜΟΝΟ ΣΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ».

(απο δημοσιογραφικη πηγη)

Την ίδια περίοδο που οι άνεργοι φτάνουν στο 30%

, που εργοδότες κλαίγονται ότι δεν βγαίνουν και απαιτούν μειώσεις μισθών , 6ωρα , 4ωρα , 7 μέρες την εβδομάδα δουλειά επικαλούμενοι την κρίση , εννοούν μάλλον την κρίση μόνο για τους εργαζόμενους.

Αυτό το έργο το έχουμε ξαναδεί βέβαια και παλιότερα.

Το καινούργιο είναι ότι δεν τους φτάνει ο πλούτος μόνο από την εκμετάλλευση μας όταν τους δουλεύουμε.

Θεωρούν ότι τώρα είναι η μεγάλη ευκαιρία τους για να βάλουν χέρι σε οτιδήποτε μπορεί να τους βγάλει κέρδος .

Την υγεία , την παιδεία , τα πανεπιστήμια , τον

ΟΑΕΔ , τα ταμεία των συνταξιούχων.

ΒΕΒΑΙΑ ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ

γιατί μας βρήκαν ανοργάνωτους στους χώρους δουλειάς και μαθημένους να υποχωρούμε

ελπίζοντας ότι θα μας πάρει ξώφαλτσα η κρίση.

Ας συνειδητοποιήσουμε λοιπόν ότι το κεφάλαιο πλούτιζε και θα πλουτίζει όσο εμείς είμαστε ανοργάνωτοι και περιμένουμε λύσεις από κάποιους άλλους .

ΜΟΝΟ ΜΕ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΕΡΓΩΝ ΘΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΟΛΑ ΟΣΑ ΜΑΣ ΑΝΗΚΟΥΝ ΜΙΑ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

ΠΕΡΙ «ΚΩΤΣΟΒΩΛΟΥ»

Η εταιρεία Dixons, η γνωστή σε όλους αλυσίδα καταστημάτων ηλεκτρικών ειδών Κωτσοβολος πριν ενάμισι χρόνο περίπου πρωτοστάτησε στη μείωση των μισθών των εργαζομένων της.

Η όλη διαδικασία έγινε χωρίς καμία διαπραγμάτευση.

Επιβλήθηκε στις 28 Μαΐου του 2012 στις 10:00 μμ. Το βράδυ μετά το κλείσιμο των καταστημάτων...

Αιφνιδιαστικά και ενώ είχαν καλέσει όλους τους εργαζόμενους σε όλα τα καταστήματα για meeting (κάτι συνηθισμένο παλιότερα, κατά το οποίο οι διευθυντές μιλούσαν για θέματα εμπορικής πολιτικής, τους δείκτες παραγωγικότητας και άλλα θέματα που αφορούσαν τα καταστήματα) έφεραν ιδιωτικά συμφωνητικά με μείωση των αποδοχών και ζήτησαν να υπογραφούν άμεσα, απαγορεύοντας να το πάρουν στα χέρια τους και να το σκεφτούν ή να συμβουλευτούν πχ ένα δικηγόρο.

Εκμεταλλεζόμενοι το γενικότερο κλίμα ανασφάλειας που σπέρνουν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και την απειλή της απόλυσης απέσπασαν πολλές υπογραφές.

Υπήρξαν ωστόσο και πολλές αντιδράσεις και κινητοποιήσεις σε καταστήματα όπως το MEGA Νέας Ερυθραίας, των Βριλησίων, της Λαμίας, του Ηράκλειου Κρήτης κλπ.

Καθώς επίσης και αντίδραση απ την ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων και προσφυγή στον υπουργό εργασίας (να σημειώσουμε εδώ ότι η εταιρεία Dixons είναι μέλος του ΣΕΛΠΕ που είχε υπογράψει τη σύμβαση εργασίας με την ομοσπονδία ιδιωτικών υπαλλήλων η οποία έληγε σε ένα μήνα και βρίσκονταν σε διαπραγματεύσεις για την καινούργια σύμβαση).

Εντελώς υποκριτικά ένα μήνα μετά υπέγραψαν σύμβαση με μείωση 6% αφού πρώτα είχε αποσπάσει από όλους συμφωνητικά με μείωση 12%.

Η εταιρεία δεν έλαβε τίποτα από όλα αυτά υπόψη της.

Αρχισαν τις απολύσεις των πιο επαναστατικών στοιχείων πρώτα και σταδιακά συνέχισαν να απολύουν όσους δεν υπέγραψαν.

Επίσημα μέχρι τον Ιούλιο του 2012 έχουμε 103 απολύσεις ανεπίσημα φτάνουν τις 400.

Εξακολουθούν βέβαια να απολύουν ακόμα και σήμερα και να αντικαθιστούν τους οκταώρους με τετράωρους με αμοιβή 300 ευρώ το μήνα, ούτε τα

έξοδα μετακίνησης δεν καλύπτονται, χωρίς καμία διάκριση, κανένα ανθρώπινο κριτήριο, όπως πρόσφατα απέλυσαν συνάδελφο με ανίατη ασθένεια, σκλήρυνση κατά

πλάκας, όπου χαρακτηριστικά είχε πει «θα κάνω ότι μου ζητούν γιατί χρειάζομαι το ΙΚΑ να μου καλύπτει τα φάρμακα που κοστίζουν μια περιουσία».

Όσοι μένουν ζουν με την αβεβαιότητα και το φόβο της απόλυσης, με αφόρητη πίεση να πουλούν αεριτζίδικες υπηρεσίες όπως το total support, για να κερδίζει η εταιρεία.

Δουλεύουν πολύ περισσότερες ώρες από αυτές που έχουν υπογράψει στη σύμβαση τους, τα δωδεκάωρα είναι καθημερινότητα.

Πίσω από το χαμόγελο και τον τυπικό χαιρετισμό που επιβάλλεται κρύβεται η πικρία και το άγχος να μη χάσουν τη δουλειά τους, αφού ακόμα και αυτό το χαμόγελο περνάει από εξετάσεις και υπάρχει δείκτης μέτρησης και για αυτό.

Πολλοί από τους απολυθέντες που έχασαν τη δουλειά τους χωρίς δική τους υπαιτιότητα έχουν προσφύγει στη δικαιοσύνη, εκκρεμούν δεκάδες αγωγές εναντίον της Dixons.

Πρόσφατα κερδήθηκε τον Ιούλιο του 2013 μέρος της δίκης της συναδέλφου Κισσανακης Νίκης, στο ειρηνοδικείο της Ν.Ιωνίας, ενώ εκκρεμεί το εφετείο που προσέφυγε η εταιρεία.

«Ελπίζουμε» στη δικαιοσύνη για να νοιώσουμε ότι τίποτα δεν έχει χαθεί σ' αυτή τη χώρα αλλά περισσότερο από όλα ελπίζουμε στο ξύπνημα των εργαζομένων, στην όρθωση του αναστήματος για να αλλάξουν τα πράγματα και να παψουμε να νοιώθουμε υποτελείς και φοβισμένοι.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι χωρίς εμάς δεν μπορούν να υπάρχουν

σε μας στηρίζονται για να παράγουμε και να καταναλώνουμε τα αγαθά τους και σε μας αξίζουν πολλά περισσότερα από το κομμάτι ψωμί που μας πετούν και τη μιζέρια που μας ρίχνουν.

μια απο τις 103 απολυμένες απο τον Κωτσοβολο

Αντί Προλόγου

Τον Ιούλιο του 2012 και ενώ οι εργαζόμενοι της PLEXACO βρίσκονταν σε επίσχεση εργασίας, ένας εξ αυτών επισκέφτηκε δικηγόρο-εργατολόγο στην Αθήνα. Ο εργαζόμενος μόλις είχε περιγράψει στον δικηγόρο το γενικό πλαίσιο των γεγονότων και είχε αρχίσει να εξιστορεί τα φλέγοντα ζητήματα των ημερών εκείνων όταν αυτός τον διέκοψε λέγοντας «εάν ακούσετε για επενδυτές που ζητάνε μειώσεις μισθών 20%, μειώσεις προσωπικού 10% και μερικό κούρεμα των δεδουλευμένων τότε να ανησυχείτε». Εκπληκτος ο εργαζόμενος του απάντησε «αυτά ακριβώς μας λέει ο πρόεδρος του σωματείου ότι ζητάει ο εργοδότης στις συναντήσεις διοίκησης και εργαζομένων, ως προαπαιτούμενα των επενδυτών». Η απάντηση του δικηγόρου «τότε πρέπει να τρέξετε».

Το παιχνίδι με τον επενδυτή

Όπως εξήγησε ο δικηγόρος στον εργαζόμενο με τη μέθοδο αυτή, τον υποτιθέμενο δηλαδή επενδυτή και τις απαιτήσεις του, οι εργοδότες κερδίζουν χρόνο και πολλές φορές διασπούν το μέτωπο των εργαζομένων, καθώς οι εργαζόμενοι εγκλωβίζονται σε μια διελκυστίνδα απόψεων και διαφωνιών για τη στάση που πρέπει να κρατήσουν έναντι αυτών των απαιτήσεων. Επενδυτές οι εργαζόμενοι της PLEXACO δεν έχουν δει έως σήμερα, όπως δεν είχαν δει τα δύομιση χρόνια πριν την επίσχεση που η εταιρεία καθυστέρωσε τις πληρωμές. Από τότε ο εργοδότης τους, για να κατευνάσει την αγανάκτησή τους αφού ενώ η εταιρεία δεν προλάβαινε λόγω που όγκου τους να εκτελέσει τις παραγγελίες αυτοί παρέμεναν απλήρωτοι, αλλά και την ανησυχία τους για το μέλλον, μιλούσε για επενδυτές που θα έφερναν λεφτά και θα απογείωναν την εταιρεία. Κάποιος ο οποίος εμφανίστηκε ως εκπρόσωπος επίδοξου επενδυτή τον Ιούνιο του 2012 ήταν γνωστό λαμόγιο που παρείχε τέτοιου είδους υπηρεσίας σε αδίστακτους επιχειρηματίες.

Σύντομο ιστορικό

Η εταιρεία PLEXACO είναι βιομηχανία παραγωγής εύκαμπτων πλαστικών σωλήνων. Το εργοστάσιο με 75 εργαζόμενους βρίσκεται στην ΒΙΠΕ Σχηματαρίου ενώ τα γραφεία με περίπου 20 εργαζόμενους βρίσκονται στα Μελίσσια Αττικής. Οι εργαζόμενοι στο εργοστάσιο της εταιρείας PLEXACO είναι σε επίσχεση εργασίας από τον Απρίλιο του 2012. Η επίσχεση αυτή είναι η κατάληξη μιας ακολουθίας απεργιακών κινητοποιήσεων στα τέλη του 2011, αλλά και μιας πρώτης ενός μηνός επίσχεση εργασίας, από τα μέσα Ιανουαρίου ως τα μέσα Φεβρουαρίου του 2012. Την επίσχεση αυτή οι εργαζόμενοι διέκοψαν αφού ο εργοδότης τους έδωσε έναν μισθό και μια έγγραφη βεβαίωση (κατά τη διάρκεια τριμερούς συνάντησης στην επιθεώρηση εργασίας της Θήβας) για την αποπληρωμή σταδιακά εντός διμήνου των τριών καθυστερούμενων μισθών. Τέτοιες έγγραφες διαβεβαιώσεις σε τριμερής συναντήσεις είχαν αθετηθεί τρεις φορές κατά τη διάρκεια του 2011.

Επίσχεση εργασίας Το παράδειγμα

Αργότερα τον Μάιο του 2012 όταν πλέον ήταν φανερό ότι η εταιρεία πνέει τα λοίσθια «μπήκαν» στην επίσχεση εργασίας και οι εργαζόμενοι στα γραφεία της εταιρείας. Πρέπει να τονισθεί ότι στην απόφαση για τη επίσχεση δεν βάρυνε τόσο η καθυστέρηση των μισθών όσο κυρίως το γεγονός ότι η εταιρεία αδυνατούσε να προμηθευτεί πρώτες ύλες για την εκτέλεση των παραγγελιών. Ήταν φανερό ότι η εταιρεία όδευε προς τα βράχια και ο ιδιοκτήτης της σαν γνήσιος καπιταλιστής έχοντας, αρμέξει την αγελάδα μέχρι αυτή να καταρρεύσει, μάζευε το χρήμα για να συνεχίσει αλλού τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες. Στο χρονικό διάστημα των δυο μηνών μεταξύ των δύο επισχέσεων και ενώ η εταιρεία έκανε τσίρο πάνω από 1,5 εκατομμύριο ευρώ πλήρωσε ενάμιση μισθό περίπου 150 χιλ. ευρώ στους εργαζόμενους. Την ίδια στιγμή φόραγε φέσια σε όποιον έκανε το λάθος να την προμηθεύσει με πίστωση και φυσικά στο κράτος, κυρίως στο ΙΚΑ. Τον Δεκέμβριο του 2013 και αφού οι εργαζόμενοι κέρδισαν τις δίκες με τις οποίες διεκδίκησαν δεδουλευμένα, υπερημερίες και αποζημιώσεις η εταιρεία κατέθεσε αίτηση υπαγωγής της στο περίφημο άρθρο 99.

Οι εργαζόμενοι και το σωματείο

Οι εργαζόμενοι της PLEXACO δεν είχαν σωματείο πριν την έναρξη του αγώνα τους. Το σωματείο δημιουργήθηκε κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων. Στο εργοστάσιο και στην εταιρεία επικρατούσε ως το 2011 κοινωνική ειρήνη. Ο μέσος χρόνος που οι εργαζόμενοι βρίσκονταν στη PLEXACO υπερέβαινε τα δέκα χρόνια. Όπως είπε εργαζόμενος στο Διευθυντή του εργοστασίου, που προσπαθούσε να διαχειριστεί την κατάσταση την εποχή των κινητοποιήσεων «εμείς ούτε σωματεία, ούτε απεργίες ξέραμε, τα αφεντικά μας τα έμαθαν». Συνδικαλιστές βέβαια στο εργοστάσιο υπήρχαν ενταγμένοι σε κλαδικά-κομματικά σωματεία της περιοχής. Στην πορεία των κινητοποιήσεων οι κόντρες μεταξύ αυτών των σωματείων, λογικές παλαιοκομματικών επιδιώξεων στα κλαδικά σωματεία της Βοιωτίας και στο ΕΚ Θήβας μεταφέρθηκαν στο σωματείο της PLEXACO. Επικράτησε η λογική, αν δεν είσαι μαζί μου, με το κομματικό μου μαγαζί, είσαι εχθρός μου. Παρά την απειρία τους σε αγώνες οι εργαζόμενοι αρχικά έδειξαν σθένος, αποφασιστικότητα και διάθεση για αγώνα. Όμως τόσο οι παραπάνω λογικές όσο η στάση της διοίκησης του σωματείου έστειλαν τον κόσμο σπίτι του περιμένοντας δικαίωση από τα δικαστήρια.

Ο ρόλος του σωματείου

Είναι σε όλους μας γνωστό ότι στις μέρες που ζούμε

την εποχή της κρίσης. της PLEXACO

τόσο οι διεκδικήσεις των εργαζομένων όσο και τα όπλα με τα οποία δίνουμε τους αγώνες μας δεν έχουν σχέση με αυτά που ξέραμε. Έτσι και οι τρόποι που δίνονταν οι εργατικοί αγώνες έως σήμερα είναι πλέον ανεπαρκείς και για το λόγο αυτό οι εμπειρίες κάθε μάχης, οι νίκες και οι ήττες κάθε σωματείου εργαζομένων πρέπει να δημοσιοποιούνται και να γίνονται μάθημα για τους υπόλοιπους. Για το λόγο αυτό θεωρούμε ότι είναι μεγάλο λάθος των εργαζομένων της PLEXACO και κατά συνέπεια του ΔΣ του σωματείου τους το ότι θέλησαν να κρατήσουν τον αγώνα τους στα στενά όρια του εργοστασίου, έχοντας ως σύμμαχο μόνο το ΕΚ Θήβας, έναν γραφειοκρατικό κομματικοποιημένο μηχανισμό. Δεν θέλησαν και δεν επιδίωξαν να έρθει ο αγώνας τους σε επαφή με τα άλλα σωματεία της περιοχής που έδωσαν και δίνουν παρόμοιους αγώνες και να ενώσουν τις δυνάμεις τους. Να μάθουν ο ένας από την εμπειρία του άλλου. Το ΕΚ Θήβας με το θεσμικό του κύρος και τις δυνατότητες που το κύρος αυτό αποφέρει σίγουρα μπορεί να λειτουργήσει ως αρωγός του αγώνα των εργαζομένων, όμως δεν μπορεί να δώσει στον αγώνα τους την δυναμική και αποτελεσματικότητα που μπορεί να δώσει η κοινή δράση με άλλα σωματεία, αλλά και συλλογικότητες και φορείς της περιοχής. Όπως είπε ο εργατολόγος στον εργαζόμενο τον Ιούλιο του 2012 «εγώ μπορώ να κερδίσω δίκες, τους αγώνες τους κερδίζουν η δική σας προσπάθεια και η αλληλεγγύη των άλλων εργαζομένων».

Οι λάθος επιλογές

Οι εργαζόμενοι της PLEXACO μέσω της δικηγόρου τους κ. Φουντέα ήρθαν σε συμφωνία με το εργοδότη, ο οποίος τους παραχώρησε το στοκ του εργοστασίου. Οτι είχε εναπομείνει από το στοκ δηλαδή αφού στους δυο μήνες που μεσολάβησαν μεταξύ των δυο επισχέσεων η μεγαλύτερη ποσότητα του στοκ είχε ξεπουληθεί αποφέροντας στην τσέπη του εργοδότη εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ. Η συμφωνία προέβλεπε ότι οι εργαζόμενοι θα πάγωναν κάθε δικαστική διεκδίκηση των απαιτήσεων τους. Για την συμφωνία αυτή σήμερα οι εργαζόμενοι έχουν μετανιώσει πικρά. Το κέρδος των λίγων μισθών που τους απέφερε είναι δυσανάλογα μικρό σε σχέση με τα διεκδικούμενα από αυτούς ποσά. Ταυτόχρονα εγκλωβίστηκαν σε μια γκρίζα περιοχή μεταξύ εργασίας και ανεργίας, αφού ακόμα και σήμερα θεωρούνται εργαζόμενοι χωρίς όμως μισθό και χωρίς κανένα από τα δικαιώματα τις δυνατότητες που έχουν οι άνεργοι. Τα κέρδη που εργοδότη είναι για μας

θολό τοπίο. Σίγουρα κέρδισε μερικές δεκάδες χιλιάδες ευρώ αφού δεν επέδωσε το ΦΠΑ των πωλήσεων στην εφορία. Κέρδισε όμως και σχεδόν ένα χρόνο Οι εργαζόμενοι της PLEXACO δεν είναι ανόητοι. Είναι άνθρωποι του μεροκάματου που βρέθηκαν εγκλωβισμένοι στη μέγγενη των ημερών που ζούμε. Ξέρουν όπως ξέρει κάθε εργαζόμενος που μένει άνεργος στις μέρες μας ότι έχουν μηδαμινές πιθανότητες να βρουν σύντομα δουλειά. Έτσι η πίεση των καθημερινών αναγκών, η ανάγκη του να ακούσουν καλά νέα, η επιθυμία να γυρίσουν με καλά νέα σπίτι τους, σε συνάρτηση το κύρος των λεγομένων κάποιων που εξ ορισμού γνωρίζουν περισσότερο, τους κάνουν να αποδέχονται τα πιο απίθανα σενάρια που μπορεί να λέγονται σε συναδελφικές παρέες, σε συνελεύσεις και σε κάθε είδους συναντήσεις.

Ο ρόλος του δικηγόρου.

Η σωστή επιλογή δικηγόρου είναι όχι βέβαια ικανή αλλά σίγουρα αναγκαία συνθήκη για την νομική τουλάχιστον δικαίωση των εργαζομένων. Οι μάχες των εργατικών σωματείων με αυτού του μεγέθους τους αντιπάλους, αυτού του επιπέδου οι δικαστικοί αγώνες απαιτούν έμπειρους δικηγόρους με βοηθούς και συνεργάτες που να μπορούν να προλαβαίνουν τις δικονομικές ντρίπλες που ο νόμος δίνει το δικαίωμα στα αφεντικά. Να παρακολουθούν καθημερινά κάθε νομική κίνηση των εργοδοτών, όπως αιτήσεις πτώχευσης και να αντιδρούν άμεσα. Να αντιλαμβάνονται πίσω από τις νομικές ή άλλες κινήσεις τις βαθύτερες επιδιώξεις των αφεντικών και των νομικών τους συμβούλων, επιδιώξεις που πολλές φορές είναι θολές ή ακόμα και μακριά ή ακόμα και αντίθετες από το προφανές. Το γεγονός αυτό σε συνάρτηση με την απροθυμία τους να συνεχίσουν έναν αγώνα που είναι ψυχοφθόρος.... Εδώ λοιπόν είναι σημαντικός ο ρόλος του δικηγόρου.... Βέβαια στην περίπτωση της PLEXACO η δικηγόρος των εργαζομένων παίζει άλλο ρόλο. Οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν σαφή επιδίωξη. Πρέπει να ξέρουν τι θέλουν και τους τρόπους για να το πετύχουν. Εδώ σημαντικό ρόλο έχει ο δικηγόρος αλλά βεβαίως και το σωματείο. Οι επιλογές σε αυτές τις περιπτώσεις δύο. Η κατάληψη των μέσων παραγωγής από τους εργαζόμενους και η προσπάθεια επαναλειτουργίας του εργοστασίου υπό εργατικό έλεγχο όπως στην περίπτωση της BIOME ή η κατάσχεση της περιουσίας της εταιρείας και αλλά και του εργοδότη και πλειστηριασμός ώστε να πληρωθούν τα δεδουλευμένα και οι αποζημιώσεις των εργαζομένων. Οι εργαζόμενοι δεν προστάτευσαν την περιουσία του εργοστασίου ουσιαστικά την δική τους περιουσία. Αφησαν τον μηχανολογικό και λοιπό εξοπλισμό στο έλεος πλιατσικολόγων της περιοχής με αποτέλεσμα το εργοστάσιο της PLEXACO σήμερα να είναι κουφάρι.

πρωην εργαζομενος στην PLEXACO

Εμείς οι απλήρωτοι ανταλλάσουμε εμπειρίες

Όλοι εμείς που ο εργοδότης μας χρωστάει από ένα έως και πολλά μεροκάματα.

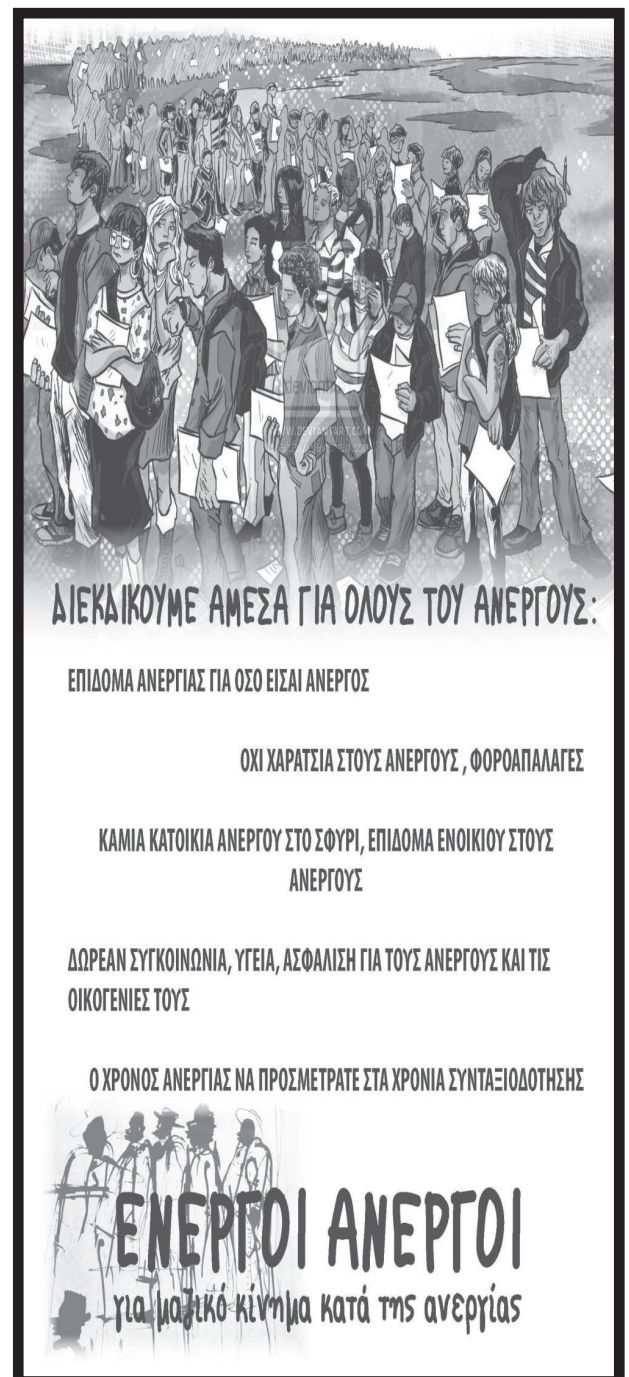
Όλοι εμείς που ο εργοδότης μας πτώχευσε την εταιρεία του και εμάς δε μας πλήρωσε.

Όλοι εμείς που έχουμε κάνει επίσχεση εργασίας.

Πίνουμε καφεδάκι και συζητάμε παρέα με ένα

δικηγόρο, για την καταβολή δεδουλευμένων ημερομισθίων.

Γιατί όταν ανταλλάσουμε εμπειρίες και πρακτικές και παλεύουμε όλοι μαζί, έχουμε περισσότερες πιθανότητες να κερδίσουμε τα δεδουλευμένα μας και να ζήσουμε με αξιοπρέπεια. Βρισκόμαστε κάθε Παρασκευή 7-9 μ.μ. Ιουλιανού και Ρεθύμνης 11, Αθήνα (κοντά στη λεωφόρο Αλεξάνδρας).



οι ανεργοι προσπαθουν να οργανωθουν για τα βασικα τους δικαιωματα στη ζωη.